

Galenskaparna & After Shave "Idyll"

Visit "[Idyll](#)" on [MotoLyrics.com](#)

[Viola sitter på en pakethyllaren på en gammal cykel och nynnade lite för sig själv.
Hon har en klänning, ett förkläde och flätor.
I händerna håller hon en korg och en bukett nyplockade blommor.]

Viola:

Kommer, kommer ej. Ah dada, dada, dada, dadej.

[Sven smyger Sven-Styrbjörn fram.
Likt en utsliten dräng kommer han bärandes på något stort inslaget i tidningspapper och ett brett leende där det fattas några tänder.
Han är helt brunklädd, från keps till byxor.
På fötterna har han stora gråna stövlar.]

Viola:

Kommer, kommer ej. Ah dada, dada, dada, dadej.
Kommer, kommer ej. Ah dada...

Oj, he...

[Viola får syn på Sven-Styrbjörn och ler tyst och rodnar.]

Sven-Styrbjörn:

Lella, goa, Viola.

Viola:

Ja, vad är det, Sven-Styrbjörn?

Sven-Styrbjörn:

Va setter du her och sjunger för något grannt, Viola lella?

Viola:

Ah, jag sitter bara här och, och väntar på dig,
Sven-Styrbjörn.

Sven-Styrbjörn:

Vägar man se te är vara så fräcker är fräga:

Vem e det du sitter hÃ¤r Ã¥ vÃ¤ntar pÃ¥ dÃ¥, Viola lilla?

Viola:

Kan du inte gissa det, Sven-StyrbjÃ¶rn?

[Han tÃ¤nker efter lÃ¤nge och kliar sig pÃ¥ hakan.]

Sven-StyrbjÃ¶rn:

Han som du sitter hÃ¤r Ã¥ vÃ¤ntar pÃ¥, e han vÃ¤ldigt snygg han?

Eller e han ful, Viola lilla.

[Viola gÃ¶mmer sig i blombuketten.]

Viola:

Han e... vÃ¤ldig snygg, Sven-StyrbjÃ¶rn.

Sven-StyrbjÃ¶rn:

DÃ¥ vet jag vem det Ã¤r!

Viola:

Vem Ã¤r det dÃ¥?

Sven-StyrbjÃ¶rn:

Ja, det Ã¤r inte jag.

Viola:

Ah, en dummer du Ã¤r Sven-StyrbjÃ¶rn.

Sven-StyrbjÃ¶rn:

Ja, det sÃ¤ger pappa med!

Viola:

Ja, jag tÃ¤nkte att vi skulle ha lite picknick hÃ¤r fÃ¶rstÃ¥r du.

[Viola tar fram en rutig duk och hoppar av cykeln.

Den vÃ¤lter, med Sven-StyrbjÃ¶rn i en obekvÃ¤m stÃ¤llning ovanpÃ¥.]

Viola:

Bara du och jag.

[Viola nynnar medan hon dukar upp picknicken.

Sven-StyrbjÃ¶rn hÃ¥ller alltjÃ¤mt kvar i cykeln som han fÃ¶rsÃ¶ker resa underifrÃ¥n.]

Sven-StyrbjÃ¶rn:

StÃ¥r han sjÃ¤lv?

Viola:

„h, du får väl hjälpa till lite. Kom, nu ska vi ha picknick.

Sven-Styrbjörn:

Ska vi ha picknick? Vad är det för nånting, Viola lilla?

[Han har fått upp cykeln men håller fortfarande i bände den och paketet.]

Viola:

Ah, men du vet väl vad picknick är för nånt, Sven-Styrbjörn.

Sven-Styrbjörn:

„, det sånt som pojkar och flickor gör med varandra på natta är lampa är släx-håhåhåhå-åck?

[Han rår ut tungan och bankar på cykeln med ett hoppfullt uttryck i ögonen.]

Viola:

Nåhå, det är det inte, Sven-Styrbjörn!

[Han slutar besviket med sitt bankande.]

Sven-Styrbjörn:

Det var ju otur.

Viola:

Ja.

„h, kom och sätt dig här nu.

Sven-Styrbjörn:

Ska jag komma och sätta mig där tycker du?

Viola:

Ja. Välkommen!

Sven-Styrbjörn:

Jag får sakta här i kurvan, så jag inte får sladd.

[Sven-Styrbjörn går långsamt runt cykeln mot duken.

Han är väldigt hjulbent och ryggen är bjud.

Väl framme försöker han sätta sig ner.

Så småningom sitter han ner på huk med armarna sträckta rakt ut.]

Sven-Styrbjörn:
Det var fan vad långt det var.

Viola:
Ja.

Sven-Styrbjörn:
Kan du mäta hur långt det  r kvar?

Viola:
Ja.

[Hon kryper fram och m ttar med händerna. Hon visar upp ca 2 dm.]

Sven-Styrbjörn:
 ...h, hellskotta mig! Det är ju en halvmeter minst.

[Han g r kvidande några försök till utan att lyckas.]

Sven-Styrbjörn:
Nej, det f r bli så här.

Viola:
Ah, det blir jätte snyggt.

Sven-Styrbjörn:
Ja-, ja-, jag som alltid har trott att benen var lika långa åt bägge h ll.

Viola m ttar på sig själv och säger:
Ja, det  r la de på de flesta.

Sven-Styrbjörn:
De har väl m tt fel på mig.

Viola:
Ja, det har de nog.

Sven-Styrbjörn:
Vad grannt det har blett h r i gläntan nu.

Viola:
Ja...

Sven-Styrbjörn:
Myrorna har f tt ungar.

[Viola tittar oroligt ikring, rättar till klänningen

och bÅ¶rjar klia pÅ¥ benet.]

Sven-StyrbjÅ¶rn:

Ja, jag satt hemma och vÅ¶nde tillbaka svettremmen i mÅ¶ssan.

Viola:

Jaha...

Sven-StyrbjÅ¶rn:

Och dÅ¥ slog det mig att du kanske skulle bli glad om du fick en blomma, Viola lella.

[Viola fÅ¶r tidningspaketet.]

Viola:

Oh, tack, snÅ¶lle, goe, Sven-StyrbjÅ¶rn.

[Hon bÅ¶rjar Å¶ppna.]

Viola:

Vad Å¶r det fÅ¶r sort?

Sven-StyrbjÅ¶rn:

Ja, det Å¶r falukorv.

Viola:

Ohh!

[Falukorven kommer fram och gungar i hennes hand.]

Sven-StyrbjÅ¶rn:

Å¶r han inte dÅ¶d?

Viola:

O, vad fin den var, Sven-StyrbjÅ¶rn.

Sven-StyrbjÅ¶rn:

Jahaha, den ska du ha lÅ¶nge.

[Viola tar korven i famnen som en baby och klappar den.]

Sven-StyrbjÅ¶rn ser plÅ¶tsligt rÅ¶dd ut och bÅ¶rjar andas hÅ¶ftigt.]

Sven-StyrbjÅ¶rn, starkt:

Jag lÅ¶ste en bok!

Viola:

Va?

Sven-Styrbjörn skriker:
Jag läste en bok!

Viola:
Va?

Sven-Styrbjörn:
Jag läste en bok!!

Sven-Styrbjörn, ännu mer:
Jag läste en bok!!

[Viola blundar och biter nästan i korven av rädsla.]

Sven-Styrbjörn:
En fruktansvärt hemsk bok.
Det var stora bokstaver i bäljan på meningarna!

Viola:
Nej!

Sven-Styrbjörn:
Var det!

[Viola biter på naglarna i stället.]

Sven-Styrbjörn:
Så stod det att naturen skulle vara förstörd nu, år
3000.

Viola:
Näha?

Sven-Styrbjörn:
Jo, så stod det att folk skulle äta i rymden i... fark-
ost!

[Viola tittar upp mot himlen som om hon inte trodde
honom.]

Sven-Styrbjörn:
Jag blev så rädd. Jag blev så rädd!
Jag blev så rädd så jag fick gå och klippa mig!

Viola:
Nej!

Sven-Styrbjörn:
Så hemskt det stod i boken som jag läste att det
skulle bli.
Och så blev det så här.

Viola:
Ja, sicken tur!

Sven-Styrbjörn:
Vilken tur vi hade, Viola lilla.

[Det hörs pianomusik i bakgrunden.]

Sven-Styrbjörn:
H r du musiken.

Viola:
Ja?

Sven-Styrbjörn:
Det  r fogden som spelar. Ska jag sjunga för dig
tycker du?

Viola:
Ja.

Sven-Styrbjörn sjunger:
Sadel och nav. Ekrar och kedjeskydd.
(Början av Cykels ngen.)

Sven-Styrbjörn:
Så du se vart du k     r.

Viola:
Vad fint.

Sven-Styrbjörn:
Vicken höger ton det blev där.

Viola:
Ja.

Sven-Styrbjörn:
Ah, vi lägger oss ner lite i stället så kan jag pilla
på dig lite också.

[Några tävlingscyklister uppenbarar sig.]

Visit [Galenskaparna & After Shave](#) page on MotoLyrics.com, to get more lyrics and videos.